

ROMÂNIA

50 FOTOGRAFII

2 PLANȘE COLORATE

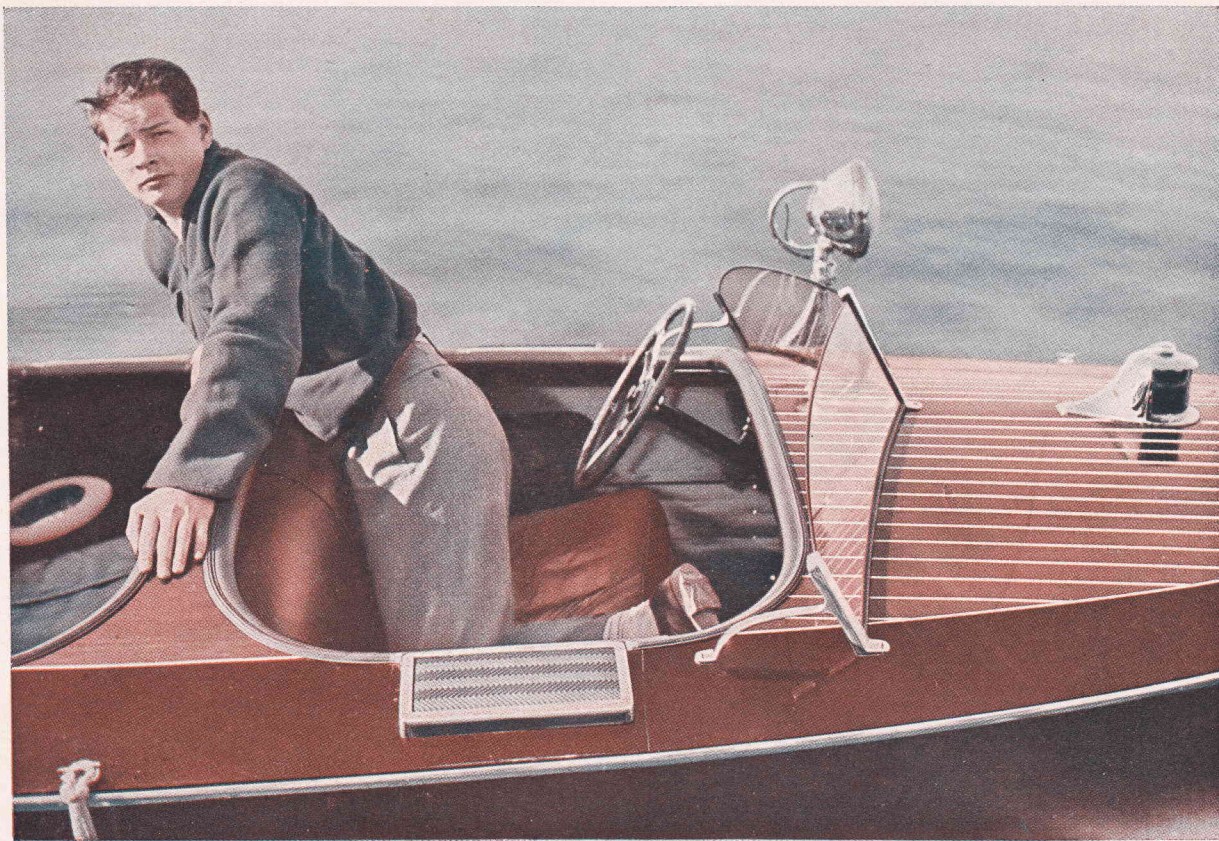
T E X T

ENCICLOPEDIA FOTOGRAFICĂ

M. S. REGELE CAROL II

Voevodul Culturii și Făuritorul României Moderne

MĂRIA SA MIHAI, MARE VOEVOD DE ALBA-IULIA
Fala tinerimii române, este un mare iubitor de sport

CATEDRALA ORTODOXĂ DIN CLUJ

Impozant și măreț altar al neamului, în Clujul altă dată înstrăinat.

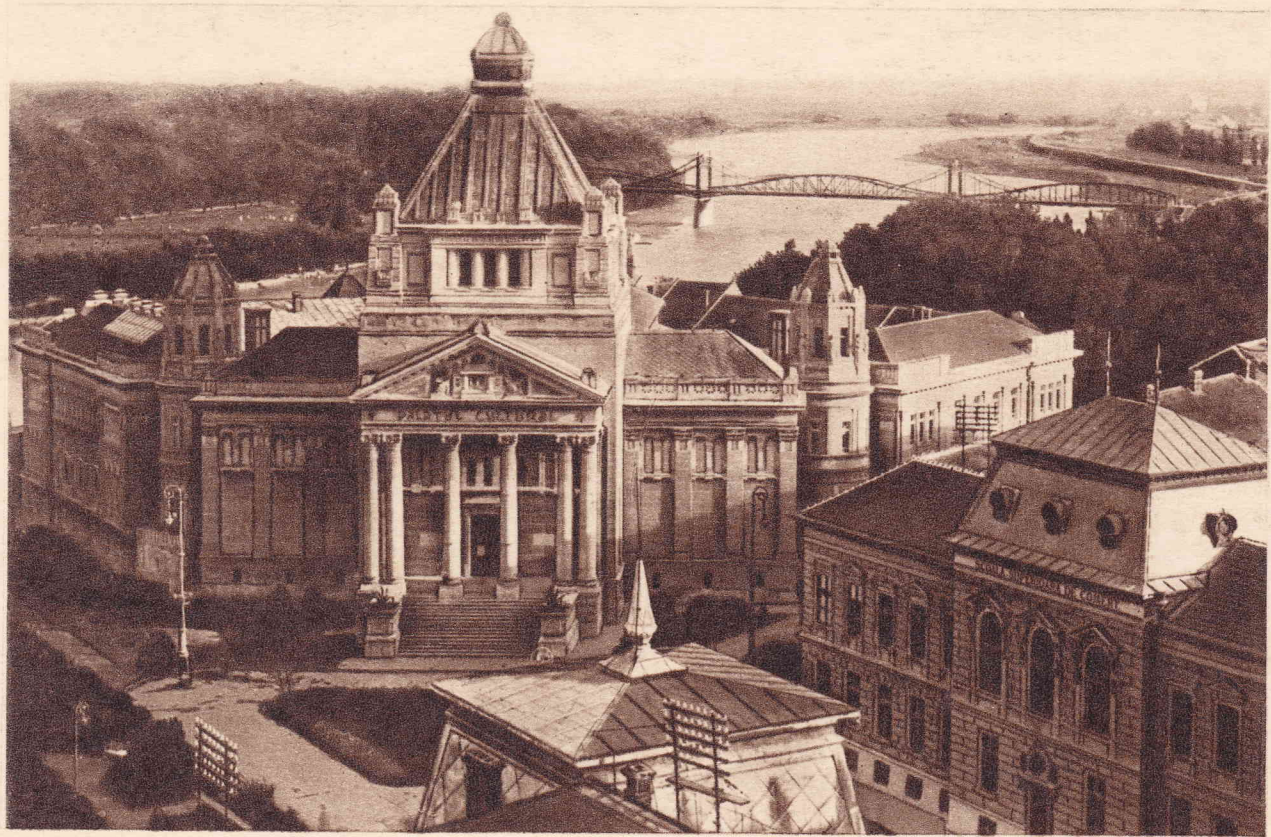

IN ȚARA OAȘULUI

Sub dogoarea soarelui, familia își adună rodul câmpului. Va fi îndestularea și belșugul din zilele posomorite ale iernii

REȘEDINȚA MITROPOLITANĂ DIN CERNAUȚI
Citadelă a credinței și culturii pe pământul pe care alții îl vroiau al lor.

A R A D

Palatul cultural adăpostește splendide colecții de artă. În fund Mureșul își duce lin apele tulburii spre Tisa.

RĂZBOI PRIMITIV DIN MUNȚII APUSENI

Cu ajutorul lui, femeile noastre și-au îmbrăcat sute de ani casa.

PERECHE DIN FELMER

Comună românească pe malul drept al Oltului. Se remarcă găteala capului la femei, foarte originală pentru un sat românesc.

FURCĂ INCRUSTATĂ DIN TILIȘCA-SIBIU

Nejămurita dragoste de frumos a creiat din mâini simple, bijuterii de artă populară.

FEMEI DIN TILIȘCA, SIBIU

Sibiencelor le revine meritul de a fi dat în alb și negru cel mai elegant costum românesc.

CASTELUL PELEȘ DELA SINAIA

La poalele Eucegilor cu vârfuri înzăpezite, străjuiește reședința primului Rege al României. În castel se află capodopere artistice, adunate din toate colțurile lumii.

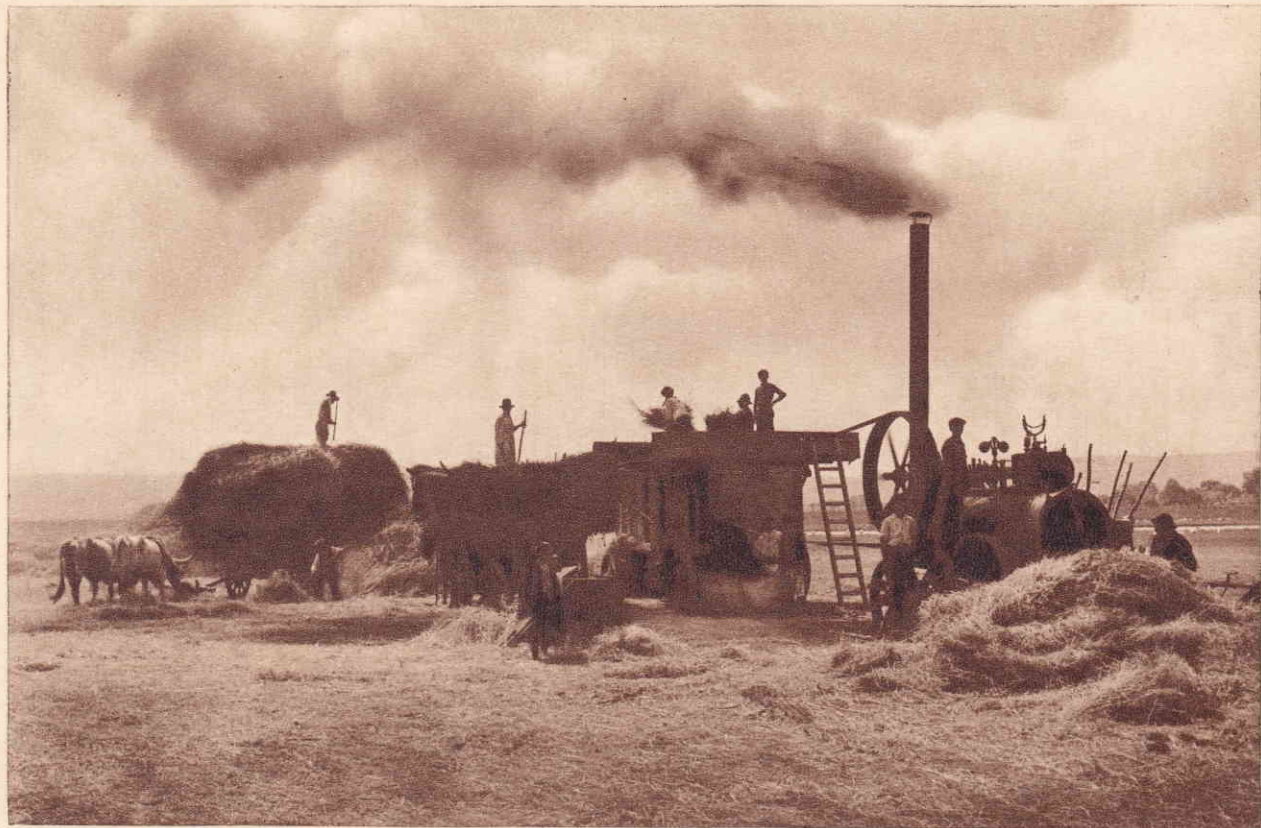
DEFILEUL DĂMBOVICIOAREI

Șerpuind printre stânci înalte și colți înfiorători, doi prieteni buni, râul și drumul conduc pe cine vrea să-î urmeze până în creierul munților.

INVĂRTITA

La Părhăuți în Bucovina, flăcăii joacă așa cum au jucat strămoșii.

PE BĂRĂGAN

Din Iulie, în toată țara unde s'a secerat grâul, bafozele duduie de povara treeratului

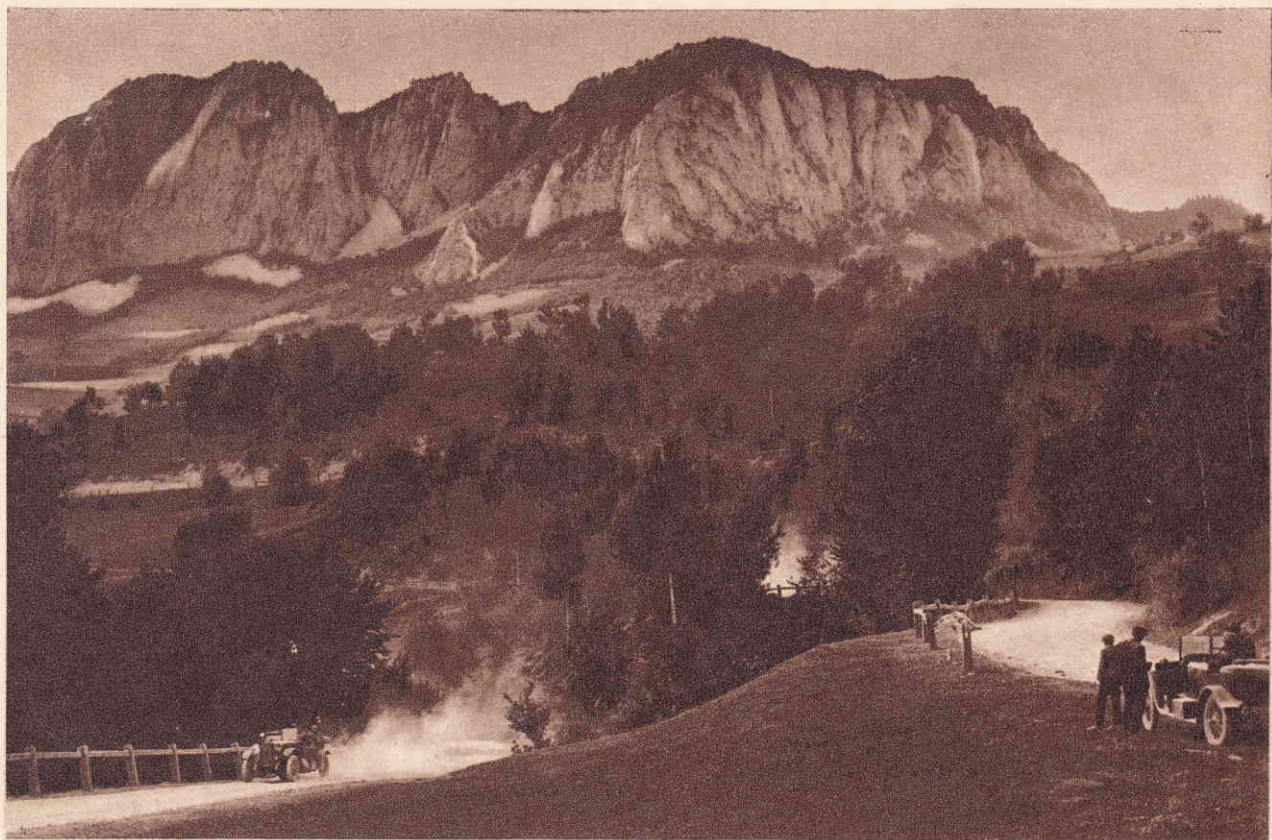
FATA DIN MUNȚII APUSENI

Furca și fusul, sunt nedespărțitii ei prieteni, fie acasă, fie că este plecată în sat după treburi.

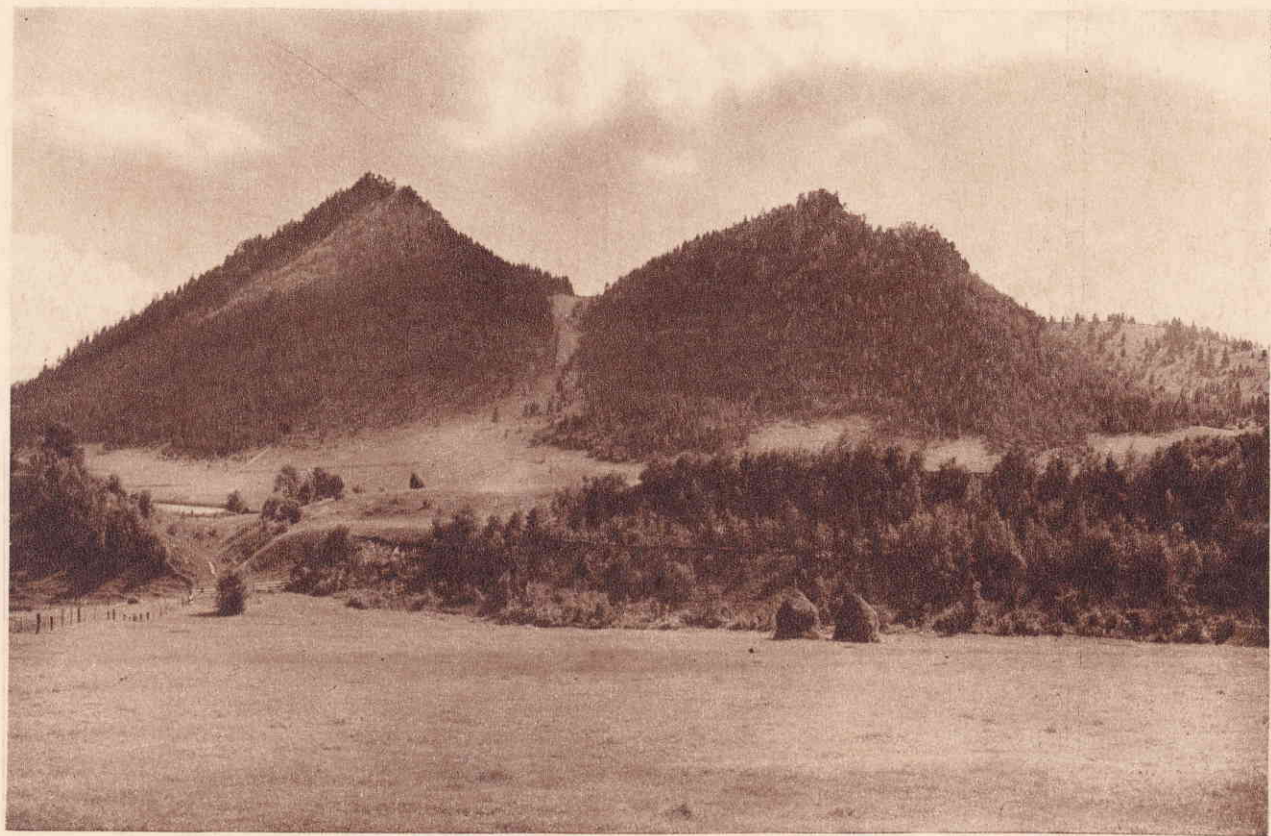
MELIȚĂ ȘI MELIȚOIU

După ce au scos cânepa dela baltă și au uscat-o pe prispă sau înfiptă în garduri, femeile o bat prima dată la melițoiu. După aceea o trec la meliță care are aceeași formă însă este mult mai ușoară.

MUNTELE GĂINA

Târgul de fete, depe acest munte adună în veselie mulțime de Moji din Munții Apuseni

MUNTELE ADAM ȘI EVA DIN BUCOVINA

In Bucovina, colinele și munții mici formează peisagiul obișnuit.

IN TÂRG LA RĂURENI

Nici un târg n'are mai multă viață ca târgul oltenesc. Oamenii vând și cumpără, cu ochii strălucitori de voie bună și cu gluma pe buze

COSTUM DIN RUCĂR

Femei frumoase, muscelence'e, au ales pentru împodobirea lor cel mai sărbătoresc costum românesc, lucrat, de multe ori, în fir de aur.

MĂNĂSTIREA CETĂȚUIA DIN IAȘI

Oraș de amintiri și tinerețe molcomită, Iașul păstrează cu sfințenie tezaurul de relicve al Moldovei de altă dată.

MĂNĂSTIREA MOLDOVIȚA

Una din cele patru mănăstiri bucovinene, caracteristice prin construcția și mai ales prin podcabele exterioare. Sub ieseștile lor, odihnesc marii conducători ai Moldovei

BRAŞOV

La poalele munţilor, „Burgul” sumbru altădată, este azi un oraş modern, plin de viaţă.

TURNUL DIN SIBIU

Ziduri trănice de piatră înegrită de fumul secofelor, ganguri medievale cari te bruncă într-o stradă ce nu mai seamănă deloc cu cea care ai părăsit-o: este imaginea pe care o vei păstra ani după ce ai văzut Sibiu!

SCHITUL IALOMICIOARA

În creștetul munților, în gura uneia din cele mai mari peșteri din țară, micul schit este unic în felul său

STĂNĂ PE VALEA IALOMIȚEI

Imprăștiate pe tot cuprinsul munților, stănele cu mii de oi își trăesc viața plină de farmec.

DUNAREA LA CAZANE

La intrarea în Cazane, Dunărea își adună apele și le strecoară temătoare printre zidurile de piatră

DUNĂREA LA ADA-KALEH

Colț oriental în mijlocul bătrânului Danubiu. Rămășiță vie al unor vremi uitate.

BALCIC

Feerie de vis și poezie, născut din dragostea și fantezia unei mari Regine.

PORTUL CAVARNA
Capătul de nord al Coastei de Argint.

INTERIOR DIN RUCĂR

Muscelul, județ al florilor și veseliei este locul celor mai frumoase podoabe lucrate de femei

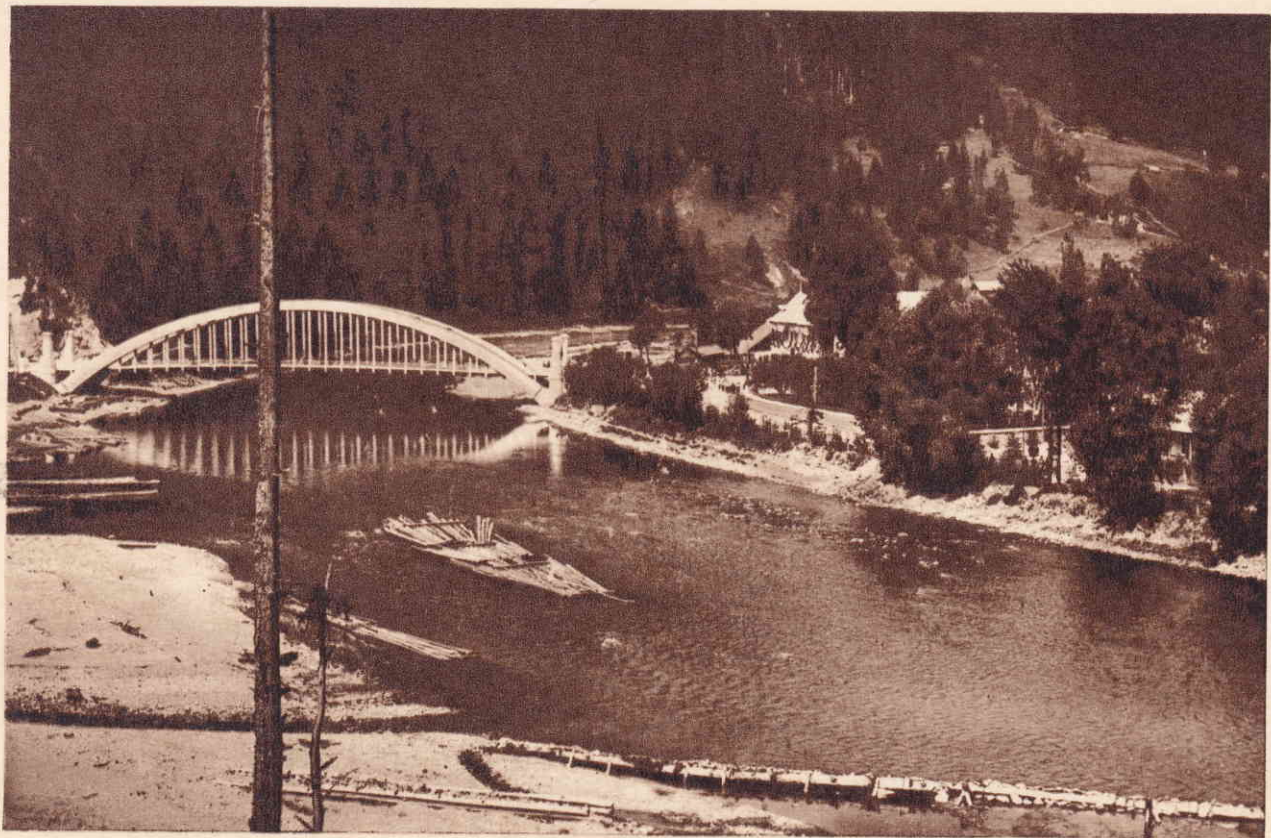
ULIȚĂ DIN DRAGOSLAVE

Case mari, proaspăt văruițe, împrejmuire de piatră cu poartă înăltă, ca să pcată trece carul încărcat cu fân, iată modelul gospodăriei de sub munte.

PE DRUMUL PIPIRIGULUI (MUNȚII NEAMȚULUI)

În munți, femeile călăresc deopotrivă cu bărbații. De multe ori singure, ele urcă și coboară drumuri de zeci de kilometri.

BISŢRIŢA LA BROȘTENI
Valea atât de cântată de toți cei cari au văzui-o

MĂNĂSTIREA CURTEA DE ARGEȘ

Locul de veșnică odihnă al primilor Regi ai României. Unul din cele mai strălucite monumente arhitectonice românești.

MĂNĂSTIREA NEAMȚULUI

Una din cele mai vechi și mai mari mănăstiri moldovenești. Vestit centru de cultură.

FĂNTÂNĂ LA MĂNĂSTIREA HOREZU

Ciitorie a lui Brâncoveanu cel iubitor de artă. Mănăstirea este vestită prin bogăția picturilor și sculpturilor sale.

CASTELUL MOGOȘOAIA

Fosta reședință de vară a lui Brâncoveanu, păstrează în interior numeroase relicve dela piosul Voevod.

MĂNĂSTIREA CERNICA

Așezare monahală, la câțiva pași de București. Loc de reculegere și pace sufletească.

S N A G O V

Puțin ani mai înainte cunoscut numai de câțiva pentru străvechea mănăstire, care i-a dat numele, azi minunat loc de recreație în imediata apropiere a Bucureștilor

ENCICLOPEDIA FOTOGRAFICĂ

Cu câțiva ani în urmă, pasiunea pentru vânătoarea de fotografii, m'a purtat pe drumuri, în lungul și în latul țării. Pe aceste drumuri, care în cea mai mare parte, le-am străbătut pe jos, cu sacul în spinare, aparatul fotografic pe umăr și ochii însetați de minunățiile locurilor ce colindam, am învățat nu numai să-mi cunosc, ci mai ales să-mi iubesc țara. Această țară plină de frumuseți unde nu există sat, mai ales cele din apropierea munților, în care scotocind prin tainițe ascunse, să nu descoperi comori artistice și virtuți rare.

Am străbătut mai întâi părțile de jos ale Banatului cu oameni veseli, mereu zâmbitori, mereu „fruncea“.

De pe Cerna am venit în Oltenia și o vară întreagă i-am colindat satele și am aflat clipe de odihnă la umbra mănăstirilor ei.

În alt an am vânat imagini prin părțile de sub munte ale Munteniei. În toamna aceluiaș an, Balcicul, Valea Batovei, Caliacra și alte locuri interesante de pe pământul din dreapta Dunării, au fost prinse pe clișee și rânduite la rafturi.

Vine iar primăvara și pornesc din nou la drum.

Mănăstirile Moldovei cu părțile muntoase sunt cercetate încet, „molcom“; trec apoi în Bucovina și găsesc sate, unde 200-300 de clișee nu ajung pentru a putea oglindi toată bogăția frumuseților din partea locului. Încet, încet, pe creasta de nord a țării dau în Maramureș. Aci mă întâlnește iarna și mă gonește.

Lucrând clișeele, aștept să treacă timpul urât.

Țara Oltului, Sibiul, părțile Bistriței vin și ele la rând. Apoi altele și altele.

Astfel, an de an, neștiute decât de câțiva, s'au adunat într'o modestă căsuță aproape 7000 de clișee, lucrate cu multă grijă,— reproduceri fidele ale locurilor prin care am trecut, cu toate manifestările vieții, cu toate bucuriile și necazurile lor.

Așa s'a născut Enciclopedia Fotografică.

Din dorința de a arăta tuturor, alor noștri ca și străinilor, minunile pământului nostru, s'a adunat această mică colecție de clișee. Mică, deoarece în ziua când se va termina, Enciclopedia Fotografică va trebui să aibă aproape 2 milioane de clișee. Numai atunci se va cunoaște de toată lumea cum arată și ce este moșia noastră.

În programul de lucru al Enciclopediei Fotografice intră:

În afară de tipărirea în colecție la îndemâna tuturor, așa cum am pornit cu acest album, a locurilor interesante, monumentelor, manifestărilor, etc., într'un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat, să se amenajeze în capitală o expoziție permanentă, cu săli mari, luminoase, în care fotografiile să înfățișeze tuturor, întreaga țară cu toate caracteristicile și aspectele ei.

Și pentru că în comparație cu alte materiale, cel fotografic nu este prea scump, în afară de Expoziția permanentă din capitala țării, va trebui să se amenajeze câte o Expoziție și în fiecare capitală de regiune, bineînțeles cu material restrâns.

Numai așa vom contribui la cunoașterea țării de către toți fiii ei, cari o vor iubi cu atât mai mult, cu cât o vor cunoaște mai mult.

31 Mai 1938, București

N. IONESCU

ROMÂNIA

În cadrul restrâns, impus de formatul Enciclopediei Fotografice, imaginile din acest album încearcă să dea o idee sumară asupra totalității țării noastre, atât cât poate reda o colecție de 50 fotografii dintr'o țară de aproape 300.000 km².

Colțurile prezentate ni s'au părut a fi mai reprezentative prin aceea că viața românească, s'ar fi manifestat în ele cu mai multă vigoare. S'a căutat, ca fiecare regiune să fie înfățișată prin ceea ce are particular, fără a se insista asupra uneia, în dauna alteia. Dealtfel diferitele regiuni ale țării, deși deosebite ca înfățișare, au un singur suflet, un singur crez de viață, deosebirile nefăcând decât să le unească, complectându-se prin aceasta una pe alta.

Și pentrucă obiceiul cere ca la începutul unui album să se dea și o descriere, care să ușureze înțelegerea ilustrațiilor, o vom da și noi pentru România din pozele noastre.

Nu vom da date istorice și nici geografice, pentrucă pe acestea le puteți avea mai complete și mai exacte, din lucrările savanților noștri.

Vă vom prezenta însă unul din miile de tipuri întâlnite în timpul peregrinărilor pe întinsul țării.

Este mătușa Dina din Breaza Făgărașului.

O veți întâlni oricând și oriunde în ținuturile românești. Va fi poate mai înaltă, mai bătrână sau mai tânără; va avea și alte nume, dar până la urmă va trebui să recunoașteți, că tot ea este.

Iat-o pe a noastră.

Dacă vii din Făgăraș, ca să ajungi la Breaza, nu este alt mijloc decât căruța sau... picioarele. Pentrucă aduceam mult material foto-

grafic, am închiriat o căruță și pornind după amiază din Făgăraș pe înopțat am ajuns la Breaza. Cu mine mai erau încă două persoane. Găzduirea o aranjasem dinainte, la o notabilitate a satului, așa că nu aveam nici o grije. În ajun însă, această notabilitate găzduise un om care s'ar fi putut să fie hoț. Cazul era suspect și se cerceta de jandarmi. Fapt este că intrase frica de hoți în bietul om și când ne-a văzut venind, a refuzat să ne mai găzduiască. Insistențe, legitimații, implorări, zadarnic. Intre timp, noapte. Ce să facem ?

Pe când stam și chibzuim vedeam trecând pe lângă noi, o umbră. O oprim și cerem găzduire. Ne răspunde o voce sonoră, energică.

— Păi numai de v'o place!

Mai era de ales? Trecem câteva case mai departe și ne oprim în fața uneia strălucind în lumina focului din cuhnie. Intrăm înăuntru, ne aprinde lampa și rămânem cu gurile căscate. Două camere mari acoperite cu covoare, paturi bune cu saltele moi ne îmbiau la odihnă. Nu ne-ar mai fi trebuit nimic. Nu mai spun, că prețul cerut era pe sfert cât s'ar fi convenit.

— Domnișorilor, oare n'ați fi flămânzi? Până vă desfaceți lucrurile cu vă pregătesc ceva de mâncare.

Intreba și răspundea singură.

Nici n'am terminat bine, că ne pomenim cu mătușa Dina — căci ea este:

— Ei, gata sunteți Domnișorilor ?

— Gata ! răspundem noi și luându-ne proviziile trecem în cuhnie, unde pe o masă acoperită de un șervet curat trona o mămăliguță, jumări, lapte, ba și niște costiță friptă.

O chemăm lângă noi, dar vine numai ca să stea de vorbă și ne povestește într'un fel care ne face să uităm de oboseală și de somn. Mătușa Dina are toți copiii învățați. Unul este inginer, o fată profesoară, altul la liceu. Nu s'a prea înțelese cu bărbatul, care i-ar fi vrut mai de ajutor la casă. A făcut ea singură cum a putut; a închiriat casa drumeților cari veneau să urce munții, a negustorit, a făcut de toate, dar a răușit. La mătușa Dina toate au

înfățișare veselă; ea nu vede decât partea comică a lucrurilor deaceia noi râdem, râdem de ne tăvălim. Ne povestește viața satului, conflictele ei cu oamenii din cauza deosebirilor de vederi și câte altele. Când ne aducem aminte de somn este ora 2¹/₂ noaptea.

A doua zi abea s'a luminat de ziuă și vocea mătușii Dina ne trezește și ne îndeamnă la treabă.

Călăuza noastră Ghiță, un adevărat om al munților, a și fost chemat de mătușa Dina și ne așteaptă.

În ajunul înapoierii la Făgăraș, pe valea Brescioarei, ne-a prins o furtună grozavă. Drumul ducea pe marginea pârâului. Ploaia însă a umflat pârâul și a ridicat apele, acoperind drumul. Ne-am scos ciorapii din bocanci și am pornit așa la trap spre sat, drum de 10 km. Morți de oboseală, uzi complet de ploaia care nu vroia să înceteze și nemai simțind frigul care ne înconjură, ajungem în sfârșit în sat.

Cum ne vede, mătușa Dina strigă înfocată pe „Gligoriță“, cel mai mic băiat al ei și îl trimite să ia o sticlă de spirt. Până când vine Gligoriță ne scoatem toate boarfele ude de pe noi și îmbrăcăm strae țărănești. Vine spirtul, îl fierbe, nu știu ce dresuri mai adaugă în el și ni-l dă să bem:

Ne-a culcat apoi ca pe niște copii și ne-a sculat la masă.

A doua zi, sănătoși și teferi, ne-am despărțit de mătușa Dina cum ne-am despărțit de atâția alții.

Alte peisaje, alte mătuși Dina. Tuturor dragostea și recunoștința noastră.

N. I.

ACEST ALBUM, PRIMUL DIN CICLUL ENCICLOPEDIIEI
FOTOGRAFICE, S'A TIPARIT IN INTREGIME DE
IMPRIMERIILE „ADEVERUL” IN LUNILE MAIU-IUNIE

1 9 3 8